

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
1227-10

meddelad i Stockholm den 10 november 2010

KLAGANDE OCH MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

MOTPART OCH KLAGANDE

Sirius International Försäkringsaktiebolag, 516401-8136
113 96 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Skatterättsnämndens beslut den 9 februari 2010 i ärende dnr 75-09/D, se bilaga

SAKEN

Förhandsbesked angående inkomstskatt

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten fastställer Skatterättsnämndens förhandsbesked såvitt avser frågorna 1 och 3 samt undanröjer förhandsbeskedet och avvisar ansökningen i övrigt.

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att Regeringsrätten fastställer Skatterättsnämndens förhandsbesked såvitt avser frågorna 1 och 3 samt ändrar förhandsbeskedet såvitt avser frågorna 2 och 4 i enlighet med vad verket yrkat hos nämnden.

Dok.Id 98326

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

Mål nr
1227-10

Sirius International Försäkringsaktiebolag (bolaget) yrkar att Regeringsrätten ändrar Skatterättsnämndens förhandsbesked på så sätt att fråga 1 besvaras nekande. Om Regeringsrätten skulle besvara fråga 1 jakande yrkar bolaget att Skatterättsnämndens förhandsbesked ska fastställas avseende frågorna 2 och 4.

Skatteverket anför vad gäller frågorna 2 och 4 bl.a. följande. Kostnadsposten avsättning till säkerhetsreserv är gemensam för bolagets hela verksamhet och bör proportioneras mot nettobeloppen i den utländska respektive den svenska verksamheten. Den fördelningsmetod som Skatterättsnämnden kommit fram till är mycket komplicerad och verket kan i dagsläget inte se om det är möjligt att beräkna hur stor del av avsättningen som ska påverka den utländska inkomsten. Eftersom underlaget för avsättningen till säkerhetsreserven inte har någon koppling till resultatet i de utländska filialerna ger nämndens beräkningsmetod dessutom ett materiellt felaktigt resultat. Om en filial visar ett litet överskott men bidrar med en förhållandevis stor andel i underlaget till säkerhetsreserven kan detta innebära att det inte blir någon avräkning alls. Eftersom säkerhetsreserven är en resultatreglerande kostnadspost utan direkt koppling till någon del av verksamheten bör den fördelas på ett schablonmässigt sätt. Om skadeförsäkringsföretagen inte gör den beräkning som Skatterättsnämnden kommit fram till innebär det att det saknas uppgifter för att göra fördelningen av säkerhetsreserven vilket kan medföra att avräkning ges med skäligt belopp enligt 1 kap. 6 § andra stycket lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt (avräkningslagen). Vad gäller nämndens uttalande om beaktande av underskott i utländska filialer (RÅ 1999 ref. 65) anser verket att de nya reglerna i avräkningslagen inneburit en förändring av praxis.

Bolaget anför bl.a. följande. På samma sätt som när det gäller avsättning till periodiseringsfonder skulle en proportionering av avdraget för avsättning till säkerhetsreserv medföra ett alltför komplicerat system (jfr prop. 2008/09:63 s. 40). Detta framgår också tydligt av den diskussion som förts i målet om hur avsättningen till säkerhetsreserv ska påverka den utländska inkomsten i spärrbeloppsberäkningen. Det framstår därför som ändamålsenligt att inte alls beakta avsättning till eller upplösning av säkerhetsreserven. När det gäller fördelningen av ändringar i säkerhetsreserven (frågorna 2 och 4) innebär förhandsbeskedet, som bolaget uppfattar det, att avsättningen anses hänförlig till svensk respektive utländsk inkomst beroende på bl.a. storleken av premieintäkter av olika typer av försäkring och var de olika verksamheterna bedrivs. För det fall avdrag för avsättning ska minska täljaren i spärrbeloppsberäkningen är detta en lämplig metod för att avgöra hur stor del av avsättningen som kan anses hänförlig till utländsk respektive svensk inkomst. Vid underskott i en utländsk filial bör alltså den praxis tillämpas som innebär att underskottet inte reducerar den utländska inkomsten i spärrbeloppsberäkningen.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Enligt 39 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) gäller för skadeförsäkringsbolag bl.a. att en minskning av säkerhetsreserven ska tas upp och en ökning av säkerhetsreserven ska dras av. Som Skatterättsnämnden funnit får regleringen i avräkningslagen anses innebära att en sådan minskning eller ökning i bolagets säkerhetsreserv som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna ska beaktas när spärrbelopp enligt avräkningslagen ska beräknas. Förhandsbeskedet avseende frågorna 1 och 3 ska således fastställas.

Frågorna 2 och 4 har ställts för det fall att svaret på frågorna 1 och 3 innebär att ändringar i säkerhetsreserven ska beaktas vid spärrbeloppsberäkningen. Bolaget efterfrågar de principer som ska tillämpas för att bestämma hur stor del av en ändring i reserven som ska hänföras till de utländska verksamheterna. Skatterättsnämnden har angivit en modell för beräkningen som utgår från maximal avsättning till säkerhetsreserv baserad på olika försäkringstyper och vid en tillämpning av Finansinspektionens föreskrifter. Om maximalt utrymme för avsättningar inte har utnyttjats bör, enligt nämnden, en proportionering ske. Bolaget har framfört att denna metod, som bolaget uppfattat den, är lämplig för beräkningen, medan Skatteverket bl.a. anser att metoden är komplicerad, att den ger materiellt felaktiga resultat och att säkerhetsreserven såsom en resultatreglerande kostnadspost utan direkt koppling till verksamheten bör fördelas på ett schablonmässigt sätt.

Enligt 1 kap. 6 § avräkningslagen ska den skattskyldige lämna de uppgifter som behövs för prövningen av begäran om avräkning av utländsk skatt. Om det framgår att det finns förutsättningar för avräkning trots att samtliga de uppgifter som är nödvändiga för tillämpningen av lagen inte kan lämnas, får avräkning ske med skäligt belopp. I förhandsbeskedsärendet har endast en översiktlig beskrivning av bolagets verksamhet lämnats och bolagets frågor om beräkningen är inriktade på att få allmänna principer för en lämplig beräkningsmodell fastlagda. För att det ska vara möjligt att i ett förhandsbesked ta ställning till en fråga krävs att samtliga relevanta faktorer belysts. Inte minst skriftväxlingen i Regeringsrätten, som delvis inriktats på faktorer som inte berörts i bolagets

ansökan, visar att utredningen inte är sådan att det är möjligt att lämna ett förhandsbesked vad gäller delfrågorna 2 och 4. Förhandsbeskedet bör därför i den delen undanröjas och ansökan avvisas.

Karin Almgren

Nils Dexe

Lennart Hamberg

Annika Brickman

Anita Saldén Enérus

Linda Bolund Thornell
Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. I

Föredraget 2010-10-20